

Armin T. Wegner

Bildnis einer Stimme

Kann man sehen, was man sagt? Gewiss vermag das, wer an die Wahrheit seiner Worte glaubt. Was voller Demut vor der Ewigkeit an die Ohren der Menschen dringt, schläft darin, um im Herzen zu keimen. Die Stimme hat viele Gestalten. Sie kann sich aufblasen wie ein Dudelsack, aus dem sie wimmernd entweicht. Sie singt und weint. In die Höhe schießt sie, ein Getreidehalm, der im Wind schwankt, und wenn das Licht der Weisheit sie reife, sät sie ihre Körner in das heimatliche Erdreich. Sie kann sich klein machen wie eine Grille, unsichtbar im Grase zu sitzen, und zirpt in der Abendstille. Zum Sturmwind wächst sie an, der über Felder und Städte fährt, die Trägen aufzurütteln. Ein Zauberer, einsamer Wanderer ist sie, der am Stabe einer Schreibfeder über die Schneefelder endloser Seiten von Büchern geht, eine Spur hinterher ziehend, um anderen den Weg zu weisen.

Eines Tages aber, mögen sie nun an Gott glauben oder an das Gesetz der Sterne im All, an einen Freistaat von Bürgern oder eine klassenlose Gesellschaft, brechen Viele auf, der geheimnisvollen Stimme folgend, um der Welt Frieden und Glück zu bringen, und wissen nicht, wie ihnen geschieht.

Sprecher: Elmar Nettekoven (deutsch), Sevgi Braun (türkisch), Dr. Sarkis Kehyayan (armenisch), Osama Zayed (Hebräisch) und Rula Scheel (Arabisch)

Abdruck und Einspielung in: Armin T. Wegner Hörbuch „Bildnis einer Stimme“
Hrsg. Ulrich Klan, Wallstein Verlag Göttingen 2008, ISBN 978 – 3 -8353 – 0405 - 5

Textrechte beim Wallstein Verlag

Görünen Ses

Sözle sedalanan, gözle görülebilir mi? Şüphesiz, sözlerinin gerçekliğine inanan, buna muktedirdir. İnsanların, sonsuzluğun çağrıştırdığı o derin tevazu içinde duyup dinledikleri, yüreklerinde filizlenmeye koyulur. Çeşitli görünümlere sahiptir seda. Kâh bir gaydanın inleyen sesi olur. Şarkı söyler ve ağlar. Kâh topraktan yükselip, rüzgârla titreşen bir buğday başağı olur ve döker tohumlarını yurt toprağına, bilgeliğin ışığıyla olgunlaşınca. Bazen, kendi halinde çayırdan oturabilmek için, cırcırböceği gibi minikleşip, akşam sükûnunda öter durur. Bazen tarlalar, kentler üstünde esen bora olur, uyuyanları uyandırırım diye. Bazen de bir sihirbaz, yalnız başına bir seyyahdır o ; ardında, başkalarına mihmandar olabilmek için iz bırakarak, kalemden asasıyla, kitapların sonsuz sayfalarında karla örtülen tarlaları arşınlar durur.

Ama gün gelir, ister Tanrı ya veya kâinattaki yıldızların yasaına inansınlar, ister özgür yurttaşlar devletine veya sınıfsız topluma, gün gelir birçok insan, dünyaya barış ve mutluluk getirmek için, sır dolu o sedanın izinde yola koyulur – nasıl olduğunu bilmeksizin, kendiliğinden.

Übersetzung im Auftrag der Armin T. Wegner Gesellschaft : © 2008 Sevgi Braun

צלם של ה קול

הבל-פה הייתגלה? לבטח זה חפצו של כל המאמין בדברי אמת. כל אשר מתדפק על אוזני . הציבור מתוך ענוות נצח, ממתין ומצפה לנבוט בליבם לקול דמויות רבות; הוא מסוגל להתנפח בחמת החלילים, ממנו יבבה מתרככת. הוא שר ובוכה, יורה בגבהים שריקה המתנוודדת ברוח. ובהאיר לו אור החכמה הוא נוסק וזורע גרגריו בפינה רחוקה באדמת המולדת. הוא קטן כצרצר היושב נחבא בעשב ומרשרש בשלוות הערב. ברוח הסערה הוא נעור ומתנשא, טס מעל שדות וערים ומעורר נרדמים. הוא קוסם ונווד בקצות עטו של סופר המשתרע על שדות שלג בוהקים – אין סוף דפי ספר, המתווה נתיב להנחות דרך לרבים .

ויום אחד, האמינו באשר תאמינו, באל, בחוקות הכוכבים, בחרותה של מדינת אזרחיה או בחברה שוויונית, לפתע יפרצו רבים בעקבות אותו קול נסתר וישאו שלום ואושר לעולם. ואיש לא ידע על מה ולמה.

Übersetzung im Auftrag der Armin T. Wegner Gesellschaft : © 2007 Prof. Chana Safrai (Jerusalem)

صورة صوت

"هل يمكن للمراء أن يرى ما يقول؟"

حتمًا يقدر على ذلك من يؤمن بالحقيقة في كلماته. وما ينفذ إلى آذان الناس وبكل تواضع أمام الخلود فإنه ينال من ذلك لينبعث داخل القلب. إن للصوت أشكالًا كثيرة. إن بإمكانه أن ينتفخ كقربة مزمار وأن يتسرب من هنا وهناك. إنه يغني ويبكى. يرسل في السماء عود حب يتمايل في الريح وعندما ينضج بضوء الحكمة يغرس حبوبه في تربة الوطن. إن بإمكانه أن يصغر نفسه إلى حجم صرار يجلس في العشبة مخفيًا ويصرصر في هدوء الليل. وأن ينمو إلى زوبعة تهب على حقول والمدن وتهز الكسالى. إنه ساحر، مهاجر وحيد يمشي بعصا ريشة كتابة فوق حقول ثلج من صفحات كتب لانهائية لها مخلفا وراءه مسربا ليوري الطريق للآخرين.

ولكن يومًا ما، سواء آمنوا بالله أو بقوانين النجوم في الفضاء، بدولة حرة بمواطنيها أو بمجتمع خال من الطبقات، سيطلق الكثيرون منهم وراء الصوت السري لياتوا للعالم بالسلام والسعادة وهم لا يعرفون إلى ما سيؤولون.

Übersetzung im Auftrag der Armin T. Wegner Gesellschaft : © 2008 Dr. Hassan Mokhlis

Picture of a voice

Is it possible to see what you say? Those who believe in the truth of their words definitely can. If it is full of humility in the face of the eternal, what reaches human ears slumbers there to germinate in the heart. The voice has many forms. It can puff itself up like the bagpipes from which it escapes, whimpering. It sings and weeps. It shoots up, a cornstalk swaying in the wind and, if the light of wisdom ripens it, it sows its seeds in its native soil. It can make itself as small as a cricket and sit invisible in the grass, chirping in the stillness of the evening. It can grow into a gale, blowing over fields and towns to arouse the sluggish. It is a magician, a lonely wanderer, pacing with the staff of his pen across the snowfields of endless pages of books, leaving a track to show others the way. But one day, whether they believe in god or the laws of the stars in space, in a free state and its citizens or a classless society, Many will set out to bring peace and happiness to the world, following the mysterious voice, without knowing what is coming to pass.

Übersetzung im Auftrag der Armin T. Wegner Gesellschaft: © 2008 Kevin Perryman

Pittura di una voce

Si può vedere quello di cui si parla? Sicuramente ciò riesce, a chi crede alla verità delle proprie parole. Ciò che pieno di modestia di fronte all'eternità penetra l'orecchio degli uomini, vi riposa per germogliare poi nel cuore. La voce ha tante configurazioni. Essa si può rigonfiare come una cornamusa, dalla quale fuoriesce piangente. Essa canta e piange. In alto spara una spiga di grano, che ondeggia nel vento, e quando la luce della saggezza la porta a maturazione, essa semina i suoi chicchi sulla terra materna. Essa si può rendere piccola come un grillo, invisibile seduta nell'erba, e nella calma serale. Cresce come vento in tempesta, passando su campi e città, a scuotere i flemmatici. Un prestigiatore, un viandante solitario, che appoggiato all'asta di una piuma scrivente cammina sui campi di neve di innumerevoli pagine di libri, lasciando un solco a segnare ad altri la via. Un giorno però, che essi credano a Dio o alle leggi delle stelle nell'universo, ad uno stato libero di cittadini o ad una società senza classi, molti si alzeranno a seguire la voce, per portare al mondo pace e felicità, e non sapranno, cosa succede loro.

Übersetzung im Auftrag der Armin T. Wegner Gesellschaft: © 2008 Michele Wegner (Rom)

L'image d'une voix

Peut-on voir ce dont on parle ? Celui-ci qui croit à la vérité de ses propres mots, le peut certainement. Ce qui, humble devant l'éternité, atteint les oreilles des hommes, y dort afin de germer dans les cœurs. La voix a beaucoup de formes. Elle peut se gonfler comme une cornemuse d'où elle s'échappe en gémissant. Elle chante et elle pleure. Elle s'élanche vers le haut comme une tige de blé qui bouge le vent. Et quand la lumière de la sagesse la laisse mûrir, elle sème les graines dans la terre natale. Elle sait se faire petite comme un grillon et reste invisible dans l'herbe et elle chante dans le silence du soir. Elle monte comme la tempête qui souffle les champs et les villes pour réveiller les êtres humains inertes. Elle est une magicienne, une randonneuse solitaire qui marche avec sa plume sur les champs de neige des pages infinies de livres, laissant derrière elle une trace pour montrer le chemin aux autres. Un jour cependant – que vous croyez en Dieu ou à la loi des étoiles dans l'univers, que vous croyez à un état libre ou à une société sans classes – nombreux seront ceux qui suivent cette voix mystérieuse pour apporter la paix et le bonheur au monde entier – et ils ne savent pas ce qui leur arrive.

Übersetzung im Auftrag der Armin T. Wegner Gesellschaft : © 2008 Antje Olivier

